

יבמות לה

החולץ ליבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה	בזמן שהולד של קיימא - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה	אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה
	בזמן שהולד של קיימא - יוציא, וחייבין בקרבן, ואם אין ולד של קיימא - יקיים ספק בן תשעה לראשון, ספק בן שבעה לאחרון - יוציא, והולד כשר, וחייבין באשם תלוי

רבי יוחנן	ריש לקיש	
החולץ למעוברת והפילה	אינה צריכה חליצה מן האחין	צריכה חליצה מן האחין
הסבר	חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה	חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה
במאי קמפלגי: סברא	אם יבא אליה ויאמר דהא דאיעברא מפולי מפלה, מי לאו בת חליצה ויבוס היא? השתא נמי תגלי מילתא למפרע	תגלי מילתא למפרע לא אמרינן
במאי קמפלגי: קרא	ואן אין לו אמר רחמנא, והא לית ליה	ואן אין לו, עיין עליו

קושי על ריש לקיש ממשנתינו : איתיביה ר' יוחנן לר"ל : **אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה** ;

- בשלמא לדידי דאמינא : חליצת מעוברת שמה חליצה, משום הכי פסלה,
 - אלא לדידך דאמרת : חליצת מעוברת לא שמה חליצה, אמאי פסלה מן הכהונה?
- תירוץ : א"ל : מדרבנן, ולחומרא בעלמא.

גירסה אחרת של הקושי – קושי על ר' יוחנן ממשנתינו : א"ד, איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן : **אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה** ;

- בשלמא לדידי דאמינא : חליצת מעוברת לא שמה חליצה, היינו דקתני פסלה מן הכהונה לחומרא, ולא קתני "אינה צריכה חליצה מן האחין."
 - אלא לדידך, "אינה צריכה חליצה מן האחין" מיבעי ליה!
- תירוץ : א"ל : אין הכי נמי, ואידי דתנא רישא **לא פסלה**, תנא סיפא **פסלה**.

קושי על ריש לקיש ממשנתינו : איתיביה רבי יוחנן לר"ל : **אין הולד של קיימא - יקיים** ;

- בשלמא לדידי דאמינא : חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה, משום הכי קתני **יקיים**,
 - אלא לדידך דאמרת : חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, "יחזור ויבעול ויקיים" מיבעי ליה!
- תירוץ : מאי **יקיים**? יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי.

גירסה אחרת של הקושי – קושי על ר' יוחנן ממשנתינו : איכא דאמרי, איתיביה ר"ל לרבי יוחנן : **אין הולד של קיימא - יקיים** ;

- בשלמא לדידי דאמינא : חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, היינו דקתני **יקיים**, יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי,
 - אלא לדידך, "רצה יוציא, רצה יקיים" מיבעי ליה!
- תירוץ : אין הכי נמי, אידי דתנא רישא **יוציא**, תנא נמי סיפא **יקיים**.

קושי על ר' יוחנן: מיתיבי: הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא ולד **בן קיימא**;

קושי על הברייטא: אדרבה, כי הוי הולד בן קיימא מיפטר צרתה!

תירוצ' ותיקון דברי הברייטא: אלא אימא: **שמא לא יהא הולד בן קיימא**;

חזרה לקושי והסבר למה זה קשה לר' יוחנן: ואי ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה, אמאי **לא תנשא צרתה**! תיפטר בביאה של חבירתה!

תירוצ' 1: אמר אב"י: בביאה - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, כי פליגי - בחליצה,

• רבי יוחנן סבר: חליצת מעוברת שמה חליצה, ביאת מעוברת לא שמה ביאה;

• ר"ל סבר: ביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה.

קושי על התירוצ' של אב"י: אמר ליה רבא: מה נפשך? אי ביאת מעוברת שמה ביאה - חליצת מעוברת שמה חליצה, ואי ביאת מעוברת לא שמה ביאה - חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה, דהא קי"ל, דכל העולה ליבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה ליבום - אינו עולה לחליצה!

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •